

ки величини, които се почитат само от част екзалтирани партизани, жадни за борба без лични страдания. За всички други тези имена сж имена като: Клемансо, Поанкаре, Лоид Джир, Бонар Лоу, Уилсон, Хардинг и каквито сж били: Кромвел, Бисмарк, Метерних, Гизо и др.

При все туй, макар че човекът днес е толкоз изравнен, издребнял — пак днешните поети и писатели като пишат своите произведения колкото и да черпят материал от живота, от действителността и както и да предават тази действителност, сè пак ще я идеализират, т. е. ще изградят типове и характерите — героите в своите произведения така, че по нещо те ще се отличават от действителния човек. Защото от простото копирване на действителността, художествено произведение не излиза.

Ще рече: за да напишем едно поетическо произведение, ние ще трябва да работим така както е работил и народния дух, когато е говорил своите приказки и песни — да си служим с фантазията или с други думи да изобразим не туй, което е, а туй, което трябва да е или да отидем още понататък в своята дума — да се изобразява туй, което е желателно да бжде, туй което рано или късно трябва да се постигне.

Имаме писатели реалисти, натуралисти, символисти, декаденти и пр. при все това пишат не туй, което е в живота, а туй, което те предполагат, че е много възможно да бжде или, което трябва да бжде.

Такива сж произведенията на Ибсена: Бранд, Боркман, Народен Враг, Нора и т. н. такива сж произведенията на Мопасана: Бул де Сюив, и др., на Леонид Андреев — „Животът на Василия Тивейски“; на Зудермана: „Потжналата Камбана и пр. и пр.

Ние четем или гледаме на сцената тези произведения, поглъщаме ги, вжодушевяваме се от тях без да се запитаем: това где, кога и защо е било и защо ни е потребно, когато си оставаме се такива дребни, нищожни, каквито сме били и каквито се виждаме днес.

От памтивека и до днес, било колективния народен дух, било отделни хора, сж творили и творят всевъзможни песни, приказки, поеми, драми, повести, разкази и романи, за да въздействуват върху човека, да го облагородят и издигнат. Представете си за миг, само за миг: каква невъобразима грамада от книги можем да натрупаме ако съберем само по един екземпляр от всички родове литературни — художествени — произведения, които сж написани до днес! И всичко това